

Pastor Niclas har ordet:

Att leva i Faderns närhet, är nåd!

Fadern sade till honom: "Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt. Men nu måste vi fira och glädja oss, för din bror var död men har fått liv igen, han var förlorad men är återfunnen."

Lukas 15:31-32.

Orden är hämtade från Jesu liknelse av den återvändande sonen. Den äldre brodern ville inte delta i festen och glädjen över att den yngre sonen nu återvänt hem efter att slösat bort arvet och levt ett härjat liv.

Att vara kristen och leva i Faderns närhet är en nåd som är gränslös och får aldrig tas för givet. Vi tackar Jesus Kristus som gjort detta möjligt och varje gång vi tar emot nattvardsbordets gåvor påminns vi om detta. Jag tänker att eftersom vi alla är Guds, vår Fars barn genom Jesu försoningsoffer på Golgata kors, så betyder det att vi är otroligt privilegierade.

I Jakobs första kapitel står: ***Allt det goda vi får och varje fullkomlig gåva är från ovan. Det kommer ner från ljusens Far, som inte förändras eller växlar mellan ljus och mörker.***

Det jag vill lyfta fram här är att ett barn i en familj utvecklas och blir äldre. Det vore ju tragiskt om mina barn alltid var tre år eller levde som om de vore det. Men mina barn har växt och blivit vuxna och en dag blir de kanske själva föräldrar. Det förändrar på intet vis att jag slutat älska dem som mina barn. När de kommer hem möts de av den stora famnen, för de är alltid efter-längtade.

Problemet med den äldre hemmavarande sonen var att han inte kunde se allt han hade tillgång till. All kärlek, alla hemmets tillgångar hade blivit något som han för länge sedan slutat tänka på. Han kunde inte glädjas över det fina liv han levde. Bitterheten och självsketheten lyser igenom när lillebror kommer hem och Far ställer till med fest istället för hårda ord och bestraffning.

Liknelsen vill få oss att förstå vår himmelska Far. Att han älskar utan att jämföra oss, att han inte sätter någon på en piedestal. Att Gud älskar den återvändande utmärglade och härjade sonen lika mycket som den ständigt hemmavarande.

Gud älskar varje individ med het och evig kärlek och med en öppen famn redo att beröra hela och förlåta. Därför är Guds församling som ett växthus som ska ge god frukt med mycket näring, där vi växer och mognar.

Vi får aldrig upphöra att förundras av Guds storhet och kärlek. Därför ska vi också lägga bort det som är barnsligt och leva ut det vi har och får i Fadershuset.

Så vi ska se på varandra som bröder och systrar som har en Far som älskar oss alla lika gränslöst mycket. Då kan vi gå in i ljuset och glädjas tillsammans och bjuda in andra människor som längtar hem till fars famn och den stora välkomstfesten som Gud förberett.

Nu måste vi fira och glädja oss!